कदाचित् तस्य राज्ञश्र् च जज्ञे जीणामयज्वरः, वैद्या निवार्यामासुस् तया देव्या 'ग्रस्य संगमं । ॐ देवीसंपर्कहीनस्य हृद्ये तस्य भूभृतः **ऋौषधोपक्रमासाध्यो व्याधिः समुद्**पग्वत । ³⁷ भयाच् होकाभिघाताद् वा रोगो राज्ञः कदाचन स्फुटेंद् ऋषम् इति स्म 'ऋाङ्कर् भिषतो मिल्लिणां रुहः। अ यः पुरा पृष्ठपतिते न तत्रास महोरगे. न 'त्रतःपुरप्रविष्टे पि परानीके च चुनुभे । अ तस्य 'त्रस्य राज्ञो जयित भयं सच्चवतः कथं, न 'ग्रस्त्य् ग्रत्र 'उपायबुद्धिर् नः, किं कुर्मम् तेन मिल्लाः। 40 इति संचित्त्य संमन्त्य ते देव्या सक् मिल्लाः तां प्रहाख तम् ऊचुश्र् च मृता देवी 'इति भूपतिं । 🕫 तेन शोकातिभारेण मध्यमानस्य तस्य सः प्रस्पोट ॡद्यव्याधिर् विद्वलस्य मङ्गिभृतः । 42 उत्तीर्पारोगविपदे तस्मै राज्ञे ज्य मिलिभिः श्रर्पिता सा मरुदिवी सुखसंपद् इव अपरा । 43 बर्ङमेने च सो ज्य् एनां राजा प्राणप्रदायिनीं, न पुनरू मतिमान् ऋसी चुक्रोध हादितात्मने । 44